

Nadimbek Alimbekov

(1944)

Nadimbek Alimbekov, 1944 tarihinde Talas ilçesi Koçuak köyünde dünyaya geldi. 1967'de Taşkent Tekstil Enstitüsünü bitirdi. 15 sene boyunca Oş'taki pamuk fabrikasında çalışarak mühendislikten müdürlüğe kadar yükseldi. Sonra Kara-Balta'daki Halı Fabrikasını yönetti.

28 Ekim 1996 tarihinde Kırgızistan Yazar Birliği Başkanlığına seçildi.

Günümüzde birçok şiir kitabının yazarıdır. Rus dilinde Moskova'dan "Stihi Nadimbek'a (Nadimbek'in Şiiri)" vb. kitapları yayımlandı. 1995 tarihinde "A. Osmonov" ödülünü kazandı.

Şiirler

ECEME

Talayıma dal uşunu tuş kılıp,
Tagdır seni cigit kılbaş kız kılıp.
Külük minip, kündü boyop cüzünö,
Kütürötüp cılkı aydadıñ ışkırıp.

Cürsö kerek ulandardın közü ötüp,
Cüünü boşton cetpegendir sözü ötüp.
Al degençe asıl kurak kız keziñ,
At üstündö uçup öttü tız etip.

Üydön kettiñ, konok sınduu turalbay,
Kudalaşkan ata köönün kıya albay.
Koştoşoordo kuçaktadıñ boorum dep,
Salaalagan köz çaşındı tıya albay.

Atçan kettiñ, alıs emes kır aşıp,
Ar-namıstuu kelin bolduñ cıl aşıp.
Kelbeyt beleñ, tagdır bizdi kordodu,
Camandıktı albasañ da suratıp.

Kırsık bizdi cuta albadı, çaynadı,
Cetim kılıp ketirgende aylanı.
Ene bolduñ kızıl çıye baldarga,
Meenet basıp, kaldı çaştık sayramı.

Adam bolup, senin ısıq meeriñden,
Alpeştediñ ata-enemdey meni sen.
Acal keldi, acıratı özüñdön,
Andan beri anık cetim emi men.

Kırsız taza, aruu ketti ıymanıñ,
Möltür tunuk, bulagınday cılganın.
Elesimde külük minip, cılkı aydap,
Cürgönsüysüñ artıp toonun kırların.

DEN SOOLUK CÖNÜNDÖ SÖZ

Ooruganda sızdayt denem çıdatpay,
Oy bölünöt bitiragan sımaptay.
Kündö tiygen kün eken go den sooluk,
Küyüt eken ketip kalsa suratpay.

Dart oroso darmanım çok kımınday,
Dalbas uram otko tüşkön çımınday.
Adam canı acal üçün kañçalık,
Cok turbaybı çegirtkenin kununday.

Keremet gül - soo cürgönün bütündöy,
Keyitebiz gül ekenin tüşünböy.

ABLAMA

Kaderimin önüne tam da şunu çıkarıp,
Kader seni erkek yapmayıp kız yapıp.
Yürük at binip, güneşi boyayıp yüzüne,
Gürültüyle yulki sürdün ıslık çalıp.

Oğlanlar iç geçirip dolaşsalar gerek,
Zayıflar sözünü geçirememiştir.
Daha önce asil, kırlık çağın,
At üstünde uçarak hızla geçti.

Evden gittin, konuk gibi durmadan,
Dünürün olan baba gönlünün kıyamadan.
Vedalaşırken kucakladın ciğerim diye,
Dökülen göz yaşını durdurmadan.

Atla gittin, uzağa değil, tepeyi aşıp,
Arlı namuslu gelin oldun yıllar boyu.
Gelmez misin, kader bizi hor gördü,
Kötülüğü isteyerek almasan da.

Felâket bizi yutamadı, çiğnedi,
Yetim bırakıp çaresiz bıraktı.
Anne oldun ufacak bebeklere,
Azap çektin gencecik yaşında.

İnsan olup senin sıcak şefkâtinle,
Pırpıpladın annem babam gibi beni sen.
Ecel geldi, ayırdı senden,
O zamandan beri tam bir yetimim ben.

Kırsız temiz, arı gitti imanın,
Buzlu berrak, bulak gibi akışın.
Hatırimda yürük at binip yulki sürüp,
Dolaşır gibisin sırtlanıp dağın kırların.

SAĞLIK HAKKINDA SÖZ

Hastalanınca sizler bedenim dayanılmaz,
Düşüncelerim bölünür dağılan cıva gibi.
Gün içinde degen güneşmiş meğer sağlık,
Büyük belaymış gittiğinde sordurmadan.

Hastalık sarsa dermanım kalmaz böcek kadar,
Çırpınırım ateşe düşen küçük kuş gibi.
İnsanın canı ecel için ne kadar cık,
Yoktur aslında çekirgenin değeri kadar.

Şehirli çiçek, sağlıklı yaşamasının bütünü,
Üzeriz çiçek olduğunu anlamadan.

Kaysı künü küyüp bütsö ısıq can,
Bur dey tüşöt kökkö siñgen tütündöy.

BÜTPÖS KUMAR

Coldorum kayçılanıp, karşı-terşi,
Corgomon ookat üçün arki-terki.
Saanamda sansız oylor, ümüt arbab,
Keñ eken tirüülükün barkı, körkü.

Saparım birde biyik, birde tömön,
Tapkanım birde kimbat, birde belen.
Ökünüç, azap menen arzuu, süyüü,
Ömürüm akkan dayra, mülkü menen.

Oylorum boroşolop uygu-tuygu,
Oñunan çıkpay kalsa çaldı-kuydu.
Tañdayga keçe tagdır uu tamızsa,
Karaçı bugün şıkap baldı kuydu.

Kay birde işim cürböy kıbır-sıbrı,
Kıyrı çok kıygıl sözdör, kübür-şıbrı.
Asıl oy adilettik koştöp tursa,
Ar dayım colum şıdır, dilim şıdır.

Turmuşpu, kün ötkörsök eptep-septep,
Duruspu, ar namıstan ketsek çettep.
Ömürdü öönötpöstön camandıkka,
Örnöktüü adam colun bettep ketsek.

Çıdaybız, çaşoo uşul, cakşı-caman,
Çırı köp, çındığı bar taşı cargan.
Çırmalıp tüyşük degen bütpös kumar,
Çıga albay tuzagına başı salgan.

TUUGAN CERDEN BİR ELES

Biyikten bulut ıylap, aska çaşıp,
Bilinbey kaçça elester taşka batıp.
Tabiyat askalarga kaltırıptır,
Tarihın bayırkının katka cazıp.

Köñülü kılımdardan suup kalıp,
Köödöngö kusalıktı buup salıp.
Kök zoolor üy tikkendey tirelişet,
Tündüğü kök asmanga uuk salıp.

Üstünön obo çalkıp kut tögülböy,
Üzüğü ak buluttun kuş cemindey.
Boordo top karagay azem kütüp,
Boy tirep toygo kelgen kız-kelindey.

Tüşümdö askadagı güldü cıttap,
Camınıp uktap ketem tündü cumşak.
Erkelep toolorumdan ugup cüröm,
Enemden ukpay kalgan üdü tñşap.

Bulutlar şoloktoso dartka batıp,
Buşayman bolot eken aska çaşıp.
Men ketsem aman bolsun tuugan cerim,
Armanım kalsa kerek taşka batıp.

Hangi bir gün yanıp tükense sıcak can,
Yükseliverir göğe sinen duman misali.

DİNMEYEN HEVES

Yollarım birbirini keser, düz ve ters,
Yorga atımın geçinmek için sürçmesi.
Başımda sayısız düşünceler, ümit dolu,
Çok genişmiş yaşamının itibarı, görkemi.

Seferim bazen yüksek bazen alçak,
Bulduğum bazen pahalı, bazen beleş.
Pişmanlık azap ile arzu etmek, sevmek,
Ömrüm bir akan nehir, mülkü ile.

Düşüncelerim iç içe, alt üst,
Başarılamayacak olsa karmankarışık.
Ağza gece kader ağı damlatsa,
Baksana bugün bal koydu.

Bazı zamalar işim iyi gitmez takır tukur,
Hadsiz hesapsız acı sözler, fisil fisil.
Asaletli düşünce adâleti savunursa,
Her daim yolum açık, gönlüm açık.

Hayat mı, günü geçirsek iyi kötü,
Doğru mu, ar-namıstan ayrılsak uzaklaşıp.
Ömrümüzü heba ettirmeyip kötülüğe,
Örnek insan olma yolunda gitsek.

Dayanırız, hayat bu, iyi kötü,
Kavgası çok, gerçekleri var taşı yaran.
Sarıp meşgâle adli dinmeyen heves,
Başımızı çıkamayız tuzagından.

MEMLEKETTEN BİR TASVİR

Yüksekte bulut ağlar, kayalıkların gözü yaşlanıp,
Bilinmez nice silüetler taşta sinmiştir.
Tabiat kayalıklara birkamıştır,
Geçmiş tarihini mektuba yazıp.

Gönlü yüyıllardan soğuyup,
Bedende hasreti boğup.
Boz kayalar ev diker gibi yükselirler,
Havalandırmadan gökyüzüne sırık takıp.

Üzerinde hava sallayıp kut dökülmeden,
Keçesi ak buluttun kuş yemi gibi.
Bağrında bir dizi köknar işveyle bekleyip,
Boy gösterip toya gelmiş kız, gelinler gibi.

Düşümdede kayalıklardaki çiçeği koklayıp,
Geceyi örtünüp uykuya dalarım yumuşacık.
Okşayıp dağlarımın her zaman duyurum,
Annemden bile duymadığım sesi dinleyip.

Bulutlar hıçkırarak ağlasa derde gömülüp,
Pişman olur kayalıklar gözü yaşlanıp.
Ben gitsem de esen kalsın memleketim,
Bu arzum kalmış olsa gerek taşlara sinip.